

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Pour expliquer cette conflagration générale, il propose deux hypothèses différentes : 1° Les Grecs se seraient installés en cet endroit pendant la période Abyssinienne, c.à d. avant 670; et l'incendie aurait eu lieu pendant les guerres entre les Amariques et Tahanqou, vers 670. Ce premier comptoir devrait comprendre seulement des constructions légères en bois et en torchis, qui n'ont laissé après elles qu'un amas de cendres. Les vraies maisons de briques ne furent bâties que sous Psamuti K I; C'est alors qu'est-ce que les Grecs élevèrent des temples solides et dédièrent les vases, dont on a recueilli les fragments. Le commencement de cette période des temples se placerait entre 650 et 630. 2° Le premier établissement daterait du règne de Psamuti K I, vers 650 et de l'année 650 environ. L'incendie serait accidentel et aurait éclaté en temps de paix. La construction de la ville et la fondation

Musées de
Les Grecs avaient bâti ~~leur~~ ^{un} ~~temple~~ ^{temple} de naïent
rencontrer un peu à celui des Fellahs, qui sont 44.
Naspero, (Archéolog. Egypt. p. 6). Ils avaient fait
un double un grand usage du bois, même pour les
temples. Il y en avait dans l'intérieur des lieux
de cette première station millénaire.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

EXCUSEBANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.

ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, x. τ. λ.

APOLLONII ARGONAUTICA.

MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.

COLUTHI RAPTUS HELENÆ.

QUINTI POSTHOMERICA.

TRYPHIODORI EXCIDIIUM ILII.

TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI
FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT
FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCIAE TYPOGRAPHO,
VIA JACOB, 56.

M DCCXLI.

WINDY HILL STATE
ALVO 30
VIA 882

27.6-55
14

PRÆFATIO.

12 Je. 22-18u.
Recat 25 Apr 29 AF

Fr 27.

In hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimaque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucæ. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

18 Jun 1822

Goettlingianus Hesiodi textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermannî recensionî (in opuscul. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ formæ hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

18 Jun 1822

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmerm. ephemm. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus⁽¹⁾. De tertii, quod superest, poematis Hesiodæi natura Lehrsii frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem⁽²⁾. In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsii non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttingio ommissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuvimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀττημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόνεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιόωντες. 375, τρηχεῖα. 427, αἰζῶντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιόωντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριόεσσα. IV. 59, δολίῃσιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῇσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermannι ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare super sedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλείαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τάδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermannι coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἔτεδὸν δ' ἐθέλεις, restituiimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi.

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii ἐφέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὀξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὔδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὔδας ἄχαμπτον aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

QUINTI textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Λόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerorum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκευθε	κεκεύθει	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. ἐδν	ἐδόν	v. 443. αὖ	αὖθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κείναη	κείνη
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν	et ἐντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνη	ὑπηχλύνθη	v. 490. κέδασσεν	κέασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνί	v. 504. ἀφραδίησι	ἐγγείησι
v. 147. ἔθετ'	ἔλετ'	v. 505. Λαομέδοντος	λαόν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγα, τόν	βουπλήγ', δν	v. 529. Δῆτοχον, ἥδὲ	Δητοχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τόν	θ', δν	v. 558. ἴκεσθε	ἴκεσθον
v. 168. κιοῦσα	κιοῦση	v. 563. Ἥ. μέγα τοι δ'	Ἥ μέγα τοι δ'
v. 179. Ἥ δ' οἶη	Οἶη δ' ἡ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῆσιν Ἐκπά- γλως δ' ἡ σείο, θεοῦ γένος, ἐστὶ γενέθλης	θεῆσιν Ἐκπάγλως, ἡ σεῖο θεοῦδός ἐστι γένε- θλης	v. 583. ἔτλης	ἐρης
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
v. 246. ἐν	ἐνί	v. 598. δύσαν	δῦσαν
v. 254. Θερμώδουσαν	Θερμώδοσαν	v. 613. ὑπαί	ὑπὲρ
v. 259. ὀκρυόεντι	ὀκρίοντι (1)	v. 615. ἥδ'	ἡ
v. 286. πολυγνάμπτησιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι ἄψα
v. 287. ἐν	ἐνί	v. 677. ἀεικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἦκαχε	ἦπαφα
v. 326. ὡς	ὡς	v. 724. σῖνεκα	εἶνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ὅπη	ἐπεί
		v. 753. θέμις et ἄτη	Θέμις et Ἄτη
		v. 759. προπαροίθεν	τοπαροίθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: « Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δοπ. » Q ia admissa mutatione τῇ esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δόρυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: « βίην, fortasse λίην. »

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 761. ἐξεραάνθη	ἐξεραάνθη	v. 440. ἐπιστάμενος	ἐπισταμένως
v. 793. μένος μέγα	μέγα σθένος (1)	v. 443. ἐπεσσυμένως	ἐπεσσυμένῳ
L. II. v. 6. σκοπίασκον	σκοπίαζον	v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ	αὐτῇ κεν φήμῃ
v. 30. πω	που	et μεγάθυμον	τάχα θυμόν
v. 48. ὄρνυτ'	ὠρνυτ'	v. 457. περιώσιος	περιώσιον
v. 55. ἥ μὲν	ἡμὲν	v. 464. ὀφελέν με	ὀφελόν με
v. 59. ἐνὶ	μετὰ	v. 467. ἀγανούς τε	γεραρούς τε
v. 61. ὀφελεν, καὶ	ὀφελον καὶ	v. 469. δ' ἔθικεν	δὲ θῆκεν
v. 80. μαρναμένῳ	παρφαμένῳ	v. 480. πένθος	θυμόν
v. 127. Μέμνων	Μέμνον	v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε	πένθος λευγαλέον· τό
v. 163. τάχα	τοῖς	v. 502. ἀκάχηςας	ἀπάχηςας
v. 165. ἐν	ἐνὶ	v. 526. ὁ	ὁγ'
v. 169. ὀχέεσφι	ὀχέεσσι	v. 538. οἶον, ὅτ'	οἶόν τ'
v. 174. κεν	καὶ	v. 614. ὅν	τόν
v. 187. ὕστερος	ὑστατος	v. 619. ἀλλοτε	ἀλλ' ὅτε
v. 196. ἅπαν' οἱ	πᾶν' τοῖ	v. 661. θοῇν	θεᾶν
v. 200. ἔσαν εἰ ἀγυῖα	ἴσαν εἰ ἀγυῖα	v. 665. Ἀλλ' ὅτε	Καὶ τότε
v. 224. θηγόμεν' εἰ πάρος	θεινόμεν' εἰ πυρός	v. 714. εὐ πνεύοντες	εὐπνεύοντες
v. 232. βαρὺ	βαθὺ	v. 716. δ' ἐγίγνετο	δὲ γίγνετο
v. 233. οἱ γ'	οἱγ'	v. 783. τὰ μὲν	τά τε
v. 289. γὰρ	δὲ	L. IV. v. 6. σχεδόν	πέδον
v. 300. ἔτι ἐλθέμεν	ἐτ' ἐπελθέμεν	v. 17. αὖ	αὖθ'
v. 314. μόγου	μόθου	v. 22. ἡ	τοῦ
v. 320. Μέμνων	Μέμνον	v. 27. ἐπέδρακεν	ἐσέδρακεν
v. 339. τοῖ	οἱ	v. 33. αὖ	αὖτ'
v. 361. μοῖρα	Μοῖρα	v. 46. δ' ἐγῆθεον	δὲ γῆθεον
v. 421. προφερεστέρα	προφερεστέρη (2)	v. 70. δῆτ'	δαῖτ'
v. 446. βεβλημένος	βεβλημένον	v. 93. ἤδετα	ἔλδετα (4)
v. 495. ὑπέδραχεν	ἐπέδραχεν	v. 146. ὅσσ'	ὥς δ'
v. 520. ἡ μὲν εἰ ἡ δ'	ἡμὲν εἰ ἡ δ'	v. 168. ἔσσυτο	ἴστατο
v. 543. ἄορ	αἶμα	v. 185. οἶδε	δοιοῖ
v. 546. ἐπεσμαράγησε	ὑπεσμαράγησε	v. 249. δένδρ'	δένδρε'
v. 602. θέρους	θήρευς	v. 265. ἐν	ἐνὶ
v. 618. οὗτ' ἄρ' εἰ ὀπίσατο	οὐ γὰρ εἰ ὀπίσατο	v. 277. γ' ἐτέρπετο	τε τέρπετο
v. 665. ῥά Πηλιάδες	μὲν ἄρ' Ἑλιάδες	v. 311. κρατερώτερος	κρατερώτατος
v. 666. ὦϊξε	ἦϊξε.	v. 326. ἐνεγγυς	ἐγγυς
L. III. v. 28. δ' ἔθηκε	δὲ θῆκε	v. 364. ἤλασε	διέλασε
v. 49. ἤκαχε	ἤπαφες	v. 383. Ἰάσονος	Ἰήσονος
v. 57. εἰ	οἱ	v. 396. ἀμφιτετρυμμένα	αἶψα τεθρυμμένα (5)
v. 58. οὐδ'	οὐτ'	v. 400. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 65. ὑπὲρ	ὑπὲκ	v. 416. ἐπαλγύνεσκε	ἔτ' ἀλγύνεσκε
v. 69. τλήτω	στίτω	v. 420-421. ἀκόνητο, ἀγλαόν·	ἀπόνητο· ἄχνοον —
v. 70. τοι	οἱ	v. 441. θέρους εὐθαλπέος	θήρευς εὐθαλπέος
v. 94. οἱ δὲ	ἡδὲ	v. 445. μὲν	μιν
v. 114. σχέτλιοι	σχέτλιος	v. 487. ἔλευσσαν	ἐνευσαν
v. 159. ἤριπε γαίης	ἤρικε, βαιὸν	v. 488. ἰδμονι πυγμαχίης	ἰδμονι, παμμαχίης
v. 169. τίσεσθ'	τίσεται ἄρ' (3)	v. 522. ἐνθορον·	ἐκθορον·
v. 184. εἰ	οἱ	v. 559. ἐν	ἐνὶ
v. 190. ἀρήγετε	ἀρήγοιτ'	L. V. v. 14. ἀμφιτέτυκτο	ἀμφιτέτυκτο
v. 210. πόλιν εἰ εἰρύσαντες	πόλιν εἰ εἰρύσωμεν	v. 35. θανάτου	Θανάτου
v. 222. τε	ῥά θ'	v. 36. ὑσμῖναι	Ἵσμῖναι·
v. 225. ὑπαί	ὑπὸ	v. 72. μειδιόωσ'	μειδιόων
v. 295. δῆ	δῆτ'	v. 125. κ'	τ'
v. 304. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν	v. 126. νύ κεν	νῦν
v. 319. ἀπαί	ἀπὸ	v. 127. μετεύαδεν	μέγ' εὐαδεν
v. 340. ἐμπνεύοντα	ἀμπνεύοντα	v. 134. Ἰδομενῆ· αὐτόν,	Ἰδομενῆα κλυτόν,
v. 379. οἱ	οἱγ'	v. 145. δῶη	δῶη
v. 386. εὔτε	ἔστε	v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε	ὄντινά κεν τῶνδ' ἄνδρα
v. 409. τ' αὖ	δ' αὖτ'	v. 176. ἐρατεινήν·	ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγχείασθαι coniecit pro συγγεῦσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecit.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαιτ'. Suavine lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice haureret sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεταί, Lehrsio κῆδεταί in mentem venit. Mox v. 168 ἴστατο Lobeckii coniectura est ad Aiac. p. 156.

(5) Struvius, cui hæc emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsio αὖθι· fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήπτα δ'	κάρη δέ οἱ
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκει	v. 258. ἄλλοθεν	ἄλλουδης
v. 240. οὔτιδανόν εἰ ἀργαλέον	ταρβαλέον οὔτιδανόν	v. 283. αὖ	αὐθ'
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 298. ἔωλπεν	έωλπεν (1)
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέας	v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 281. μητιόωντο	μητιόωνται	v. 329. αὐτῶν ἡδ'	αὐτῶν τ' ἡδ'
v. 299. καταβοσκομένοισιν'	κάτα βοσκομένοισιν'	v. 384. τῷ δ' ἐπὶ	τῷ δ' ἀρ' ἐπ'
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἀρ'	v. 388. σχέτλις ,	σχέτλιος ,
v. 359. ὥς	ὥς	v. 392. δς	δ
v. 362. ὄρεξεν'	ἔρεξεν'	v. 418. ἔτι ἔλπη	ἐτ' ἔελπη
v. 386. ἡδὲ	ἡέ	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 388. βίη	βίη	v. 474. δ' ἐκείνο	δὲ ἐκεῖνο
v. 393. ἐπέβραχε	ἐπέβραχε	v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον	v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ βα τότε
v. 399. ἐπεὶ	ὅτι	v. 526. ἐμπνέοντα	ἀμπνέοντα
v. 422. ἦκαχε	ἦπαφε	v. 532. ἡδὲ	ἡέ
v. 435. ὑποπτώσσωσι	ὑποπτώσσωσι	v. 533. ἀολλίσσωσ'	ἀολλίσσωσ'
v. 436. ὅτ'	ὅ δ'	v. 544. ἀρίδηνλος	ἀτῆηνλος
v. 444. κύων'	κύον'	v. 580. Ἐχέμμονα δηϊοτήτι	ἐλῶν ἀνά δηϊοτήτα
v. 457. χόλον	δόλον	v. 592.	in uncis.
v. 460. ἐπιθήμεναι ,	ἐτι βήμεναι ,	v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισπόμενος
v. 469. χεῖρες'	χερσίν	v. 604. ἔνα	ἐνι
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ	v. 631. Μόνυσον	Μόσυνον
v. 492. ὀδυρομένοις εἰ δῖον	ὀδυρομένων εἰ δῖαν	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 509. ἐβλαβεν	ἐβλάβη	v. 38. πόνου	γόου
v. 517. ὄρα με	ὄρρ' ἐμὲ	v. 57. ἔξεεν	ἔρρεεν
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν	v. 65. τεθνεότες	τεθνεῶτες
v. 524. ἀνασσαν ἔμεν, ὄσσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὄσων	v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνι
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 77. πνοιῇ	πνοίης
v. 554. ἀνδρέσσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 79. οὔτοι εἰ ἄλλος	οὔτι εἰ σκολιδός
v. 563. θεήν,	θεῶν,	v. 137. φάραγγας	φάραγγος
v. 587. καὶ	οἱ	v. 163. μῆν	μίαν
v. 611. ἀμφικάνωσιν	ἀμφιγάνωσιν	v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 619. περὶ δινήσαντο'	περιντήσαντο'	v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 622. καὶ	οἱ	v. 247. ἀτροπος εἰ μοῖρα ,	Ἄτροπος εἰ Μοῖρα, (3)
v. 649. πολυκμήτος	πολυκμήτου	v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπέκ	v. 254. ὄρνυτο'	ὄρνυτο'
v. 54. ἀνέρας, ἡδ' ἵππους,	αὐτοῖς ἡδ' ἵπποις,	v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 81. κεν	καὶ	v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,	v. 285. οὔνεκα	τοὔνεκα
v. 114. ἀποσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπίαζον	v. 290. οὔνεκ'	εἵνεκ'
v. 126. ἤμενοι	ἡμεροὶ	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 131. ἔσπετο	ἐπλετο	v. 340. μεγάλας	ἀταλάς
v. 145. καθ'	καὶ	v. 348. λαοῦ	ἄλλοι
v. 149. ἤρετο	εἶρετο	v. 372. ἀρ'	ἀν'
v. 151. ἐνθ' ἀρα	ἐνθάδ' ἀρ'	v. 381. φέρων, καὶ δσ'	φέρων κλέος (5)
v. 183. ἠύχοντο	εὐχοντο	v. 395. πολυβρόβοιο	πολυβρόβοιο
v. 194. ἴσαν	δύσαν	v. 426. δὲ	δὴ
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 436. νεῶς	νεός
v. 214. μὲν	βα	v. 488. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 224. ἐτίνυτο	ἐσίνετο	v. 475. μὲν ἐπέπλετο	σφίσιν ἐπλετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο	v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
v. 227. Στυμφαλίδας'	Στυμφηλίδες,	v. 485. αἰψ'	ἄψ
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 498. ὀκρυδέσσαν	ὀκρυδέσσαν
		v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτῆσθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προπάροιθε ταῦσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κύδος φέρειν ἐτ κύδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE.	IN EDITIONE NOSTRA:	IN TYCHSENII EDITIONE:	IN EDITIONE NOSTRA:
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῇ et περὶ πέτρῃ,	καναχῇ et πέρι πέτρῃ,	v. 311. ἐρυμνῇ	ἐρεμνῇ
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. δῖον,	δεῖος,	v. 330. ἡγαυέοισιν ἐπέρρα- σεν	ἡ βα θεοῖσιν ἐπεφρά- σατ'
v. 640. κύσεν	κύσσεν	v. 336. οἱ	τοῖ
v. 650. φήσασκεν et ἔμμεν,	φαίης κεν et εἶναι	v. 376. οὐνεκ' οἱ ἔλκος ἔμελ- λεν et ἰκίσθαι,	οὐνεκά οἱ μέλαν ἔλκος et ἴκανε, (3)
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ- σης·	ὑποβρωθέντα θαλάσση·
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	v. 384. ἀπὸ στυφελοῖο,	ἀπο, στυφελοῖς —
L.VIII. v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέλιτο
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίῃ	v. 409. ἤρυντ'	εἶρυντ'
v. 41-42.	lacuna.	v. 420. μέγα	μάλα
v. 48. ἐῆ	δὲ	v. 467. ἀμφὶς ἔχρισαν	ἀμφὶ ἐ χρίσαν
v. 79. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 469. οἱ	τοῖ
v. 99. 'Ενθ'	'Εν δ'	v. 496. a Rhodomanno in- ventus.	lacuna.
v. 103. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 501. ἄλλῃ·	ἀλλῃ·
v. 137. δὲ	δέ ἐ	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 157. ἀκρονύχων	ἄκρον ὕδωρ	v. 519. εἵπου τις	τῶν εἰ τις
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	v. 520. πέλεται νόος ἀνδρά- σιν ἐσθλοῖς,	νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
v. 303. δς τε πάροιθεν	δς τοπάροιθεν	L. X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 304. ναιετάσκει	ναιετάσκει	et ἀλευομένους	μέγ' ἀλευομένους
v. 305. ἔδρακεν αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 32. ἔτι	ἐπὶ
v. 332. περιρρίψῃ	περιρρίψῃ	v. 42. τοι et κἀκείνῳ	κεν et καὶ κείνῳ
v. 333. θάπτον	τυτθῇ	v. 54. ὥμοις	ὥμοις
v. 337. Τρῶας et ἄλλους	Τρῶσιν et ἄλλον (1)	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 338. λαὸν ἐπαίσσοντας·	λαοῦ ἐπαίσσοντας·	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 339-340.	lacuna.	v. 67. εἶαρος	χειματος
v. 345. ἔδειτε·	ἔσεισε· (2)	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε	— χέει, ἡ ὥς δτ' ἀν' ἀζα-
v. 377. ἄρα	ἄραρ	δι' ἀζαλῆς φυλόχοιο Πῦρ	λέην φυλόχον πῦρ Αἰθό-
v. 378. τεύχεσιν	τείχεσιν	βρέμει αἰθόμενον, ἡδ' ὥς —	μενον βρομέει, ἡ ὥς —
v. 381. νερέεσσι	νιράδεσσι	v. 73. ἄλλον	ἀλλῳ
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 81. Ὑῖλλον, εὐγλώχινι	Ὑῖλλον, εὐγλώχινι
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 87. Χεδιόν τε,	Σχεδιόν τε,
v. 436. ἐν	ἐνὶ	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	v. 91. ἅμα πῖονι	ἅμ' ἀπείρονι
v. 459. πάντας et ἐπεὶ	παντ' et ἐπειῇ	v. 126. ναιετάσκειν	ναιετάσκειν
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβχτον	v. 131. πονέουσιν	περ εἰουσιν (4)
L.IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 132. δ' ἄρ'	γάρ
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγωγε	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπὶ σθα,
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 136. ἱκηται,	ἱκηαι,
v. 83. ὀλέσση·	ἐλάσση·	v. 139. καὶ μιν ἀεὶ σπαίρου- σαν	καὶ ῥά μιν ἀσπαίρου- σαν (5)
v. 88. μῶνος	μῶνον	v. 143. Φύλλας εὐζωνος	Φύλλας εὐζωνος
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 114. παρανήεε	παρενήεε	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 194. ὥς ἐτέον καύσαιτο,	ὥς ἐτέον, κεκέδαστο
v. 132. μίγῃ	μίγῃ	μέγας	μέλας
v. 134. ἔγχει	ἔγχεσι	v. 241. ἔτ' ἔμιμνε	ἔτι μίμνε
v. 160. ὑπώχετο·	ὑπώχετο·	v. 250. ἐννεσίῃ	ἐννεσίης
v. 195. αὐθις	αἰέν	v. 276. βεβλημένος	βεβλημένος
v. 241. ἐτέρωθε	ἐτέρωθε		
v. 259. δόρυ	δορί		
v. 260. ἥερα	omissum,		
et τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.		
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε		
v. 299. Τρώεσσι	Τρῶσιν δὲ		

(1) Lehrsins ad hunc versum: « ἐτίνωτο, fortasse ἐσίνετο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἱερῖσε.

(3) Ad v. 347 Lehrsins: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII, 580; XIII, 159) proposuit, quas recepimus. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτείρετο expleatur, ea-que, quæ sequuntur, cum præcedentibus vix cohaereant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiusmodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ εἰουσιν· ἐτείρετο δ' οἱ εἶλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῃ μιγῇμεναι, ἥς ἐτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrsins voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

V. 277. νοῦσψ, καὶ	νοῦσψ τε καὶ
V. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀ- σπετα	μεγάροισιν ἀάσπετα
V. 357. ἐμπροσθεν εἰ ἐμβεθα- νίας	ἐντοσθεν εἰ ἐμβεθαυίης
V. 379. προπάροιθεν	τοπάροιθεν
V. 398. με ἀσπετον	μ' ἀάσπετον
V. 405. ἐδάμασσα	ἐδαμ' αἶσα
V. 406. οὐ γοῶσα εἰ τόσον, ὅσον	οὔτι γοῶσα τόσον, ὅσον ἄρ'
V. 408. κείνη	κεῖνον
V. 409 et 410. ἡδὲ	αἰ δὲ
V. 413. κώκυσεν,	κώκυσ',
V. 428. ὄφελόν ποτε	ὄφελον τότε
V. 431. ἡώς	αἰών
V. 435. εὐπέπλους	εὐπέπλους
V. 459. μακρόν περί κωκύε- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.
V. 465. βοήσατο	γοήσατο
L. XI. V. 6. ἡδὲ	οἱ δὲ
V. 9. ἱκελοι	εἰκελοι
V. 23. δὴ	δῖ
V. 25. ἀνίη	ἀνίης
V. 56. ἐξ ὁρι	ἄορι
V. 59. ἅμα πέπτατο	ἅμ' ἀπέπτατο
V. 63. αἰνόν	αἰνοῦ
V. 66. ἐπὶ	τότε
V. 103. τῷ	τοῦ
V. 123. ὑπαί	ὑπὸ
V. 136. ῥοῆς	ῥοῆς
V. 161. δ' ἄρ' λαίνετο	δ' λαίνετο
V. 173. ἐσσυμένως	ἐσσυμένους
V. 194. λείπεν εἰ κραταιήν	λίπεν εἰ κρεμαστήν,
V. 195. ἐμπεφυῖαν εἰ εὐγνάμπτοισι χα- λινοῖς,	ἐκπεφυῖαν εὐγνάμπτοιο χαλινού,
V. 208. οὖς, ἄμοτον	οὖς τ' ἄμοτον
V. 209. κύψη ὑπαί	τύψεν ὑπὸ
V. 219. ἄγε θέσθ'	ἀζεσθ'
V. 249. ἀπροτίοπτον ὁμίχλην	ἀπροτίοπτος ὁμίχλη
V. 251. εἰοντο	εἰοιντο
V. 284. ἐπ'	ἄρ'
V. 286. μετ'	μέγ'
V. 324. ἀότεον.	ἀότευν.
V. 360. ἐντύναντο	ἐντύνοντο
V. 361. μίη—ἄρμη.	μίη—ἄρμη.
V. 365. τοῖαι Ἀργεῖων	τοῖαι ἄρ' Ἀργεῖων
V. 367. ἀρηράμεναι	ἀρηράμενοι
V. 372. βελέμνους,	βοείαις,
V. 379. δρόμος εἰ δ'	βρόμος εἰ θ'
V. 432. πόλῃος, ἐὼν	πόλῃος ἐῆς, (1)
V. 450. ἐπιβήσατο	ἐπεβήσατο
V. 472. συνηλοῖωτο	συνηλοῖηντο
V. 495. καὶ	σύν
L. XII. V. 30. πάντα	πάντες
V. 31. ἐν κλισίῃς	ἀς κλισίας
V. 43. ἅμα	ἀνά
V. 53. οὐ γάρ	οὐχί
V. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἀ μὲν	ἄλλα· Ζηνός μὲν
V. 65. σφιν	σφισι
V. 76. πολλὰ	πάντα

V. 99. κάρτεος	θάρτεος
V. 103. ἡ Διδός	ἐκ Διδός
V. 106. γένος ἀμφιλιποῦσα,	ἔδος αἰπὺ λιποῦσα
V. 111. ἐνδοθι	ἀγχύθι
V. 124. ἐς	ἀν'
V. 127. δεύοντο	δεύοντ' ἐκ
V. 135. ὀκρυόεντι	ὀκριόεντι
V. 164. ἐπὶ	ποτὶ
V. 176. ὑπεσμαράγησε	ἐπεσμαράγησε
V. 186. οὔδεος	οὔρεος
V. 188. περὶ	ἀμφ'
V. 198. ἐν	ἐκ
V. 209. ἡμέας	ὑμέας
V. 212. γαίη ἀπειρεσίη· εἰ ἄμμιν	γαίη ἀπειρεσίη· ὑμῖν
V. 220. νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ εἰ ὀβριμόθυμοι,
V. 224. τι	κε
V. 236. μίμνετε	μίμνειν
V. 257. τοι	που
V. 258. πολέμου	πολέμοιο
V. 260. αὖ	αὐθ'
V. 275. Νέστωρ	Νέστορ
V. 277. τις	τοι
V. 284. μὴν	τόν
V. 301. δ' ὅπ' Ἀρηί	κεν ὅπ' Ἀρει
V. 313. οὔρει οὔτε	οὔρει τ' οὔτε
V. 315. δ' ὁ	δὲ
V. 323. Ἀντίμαχος	Ἀμφίλοχος
V. 331. ἡ μὲν	ἡμὲν
V. 333. αὖ	εὖ
V. 343. ἔργω εἰ ἀνακτας	ἔργον εἰ ἀνακτας
V. 394. γνῶναι	γνώμεναι
V. 410. εἶδεν	εἶδεται
V. 414. θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
V. 430. περιστενάχουσι	περιστενάχοντο
V. 445. τῷ	τοί
V. 453. κικλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,
V. 461. ἴξαν	ἴξον
V. 467. ἐνθα	ἐν δὲ
V. 476. δς	δγ'
V. 484. καὶ ἐπὶ	ῖ ἐπὶ
V. 488. ἀπραδίη	ἐν κραδίη (2)
V. 495. λυγρὸν	λυγρῷ
V. 496. ἐπὶ	περὶ
V. 515. ἀγλὺς ἄρ' ἀμπεκάλυψε	ἀγλὺς ἀμπεκάλυψε
V. 528. ἦεν,	αἰέν,
V. 544. ἄρα	ἅμα
V. 545. χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'
V. 559. πού	γάρ
V. 564. οὔνεκά σφιν μέγα	οὔνεκ' ἄρα σφίσι
V. 580. οὔρεσι καγχαλῶσα	οὔρεσιν ἀσχαλῶσα
V. 383. ἀγνυμένη	ἐσσομένη
V. 585. φόνου· εἰ σφίσι	φόνω· εἰ μέγα
L. XIII. V. 4. περὶ	παρὰ
V. 19. φρένα	φρένας
V. 36. ἀτρεκέως	ἀτρεμέως
V. 42. ἐξανέδυσεν ἰδῶν	ἐξανέδυσαν ἰδῶν
V. 54. ἄλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλω
V. 68. ἀτρομοι	ἀδρομοι
V. 70. ἀνίαχοι	αὐίαχοι
V. 73. ἐπιβρίσουςι	ἐπιβρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσια πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πῶσα πάντα. Kacchylus fortasse scribendum existimat αἰκόλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἅμα πάντα?

(2) Αὐτ' αἰς, aut ἀργαλήν scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρῶες. ὡς δ' ὑπὸ
v. 139. δλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάροισιν
v. 183. ἐνὶ
v. 192. γέροντι τεῶς
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλόν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνόν
v. 276. ἐνὶ
v. 295. ὅς
v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν
v. 348. μίη
v. 362. σ' ἐδέξατ'
v. 368. ἄρ' ἐμελλεν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίζηλο
v. 401. θεῇ
v. 405. ἄρ' ἐθελγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἡ
v. 428. ἔτρεσεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ
v. 445. αὐτόν
v. 452. ἤριπεν
v. 489. ὑπέκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
et περιπίπτат'

IN EDITIONE NOSTRA :

τοὶ
ἔ
λυγρῆς,
ἐλεῖν
Τρῶες, ὡς ὑπὸ
δλέκουσιν ἔδοντες
δμηθέντες
μεγάροισι
ἐπὶ
γέροντος ἑᾶς (1)
κάρην
πουλὺν
πάντων
οὐ πω
φίλου ἔνδον,
ἐνὶ
ὡς
καὶ et ἄλλ' ὅς' ἐνὶ
μί' ἡ
σε δέξατ'
ἄρα μέλλεν
καὶ
ἀρίζηλον
θεᾷ
ἄρα θελγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἡγ'
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτός (2)
ἔβρισεν
ὑπαὶ
τοὶ (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπέπτат'

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὀφεί
L.XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκοίτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδεὸς
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν
v. 166. ἰσχυόμεν
v. 171. ἄρ'
v. 172. βλεφάρων ἡλειθετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἄδην ἐμόν
v. 198. ἀπηξήνθ'
v. 214 et 241. εὐπεπλον
v. 262. ἔχχυσο
v. 263. χεῖματι
v. 265. περιτρίζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλύζεσκε
v. 283. σπαργεῦσα
v. 292. ἡδὲ et ἡδ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶδμα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοὶ
v. 444. οὔτι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μὲν
v. 590. Ὡς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόφαι
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀκοίτεω
lacuna.
δειδέας
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμαυῖαν
ἰσχύμεν
ἀμ'
βλεφάροισιν ἐλείβετο
συνέχυντο
ἀρήϊον
ἐπηξήνθ'
εὐπεπλον
ἔχχυτο
χέματι
περιτρίζωσι
στοναχῆσι
ἀνωμώζεσκε
σπαργῶσα
ἡε et ἡ
ἐτ' λαίνεται
βλεφάροισιν ἔχυντο
χεῦμα
δ' ἑᾶ (4)
ἀπόπροθι
παῦροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
Ὡς

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive typothetarum erroribus.

In interpretationibus latinis, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἶδεσαι ἄντα γέροντος ἔχειν γέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ· καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodomannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐελδομένη vitiosum est. Lehrsius καὶ πρὶν ἐελδομένη, Kœchlyus καίπερ ἄλωρομένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χεῖρας· αἱ δὲ μέτωπα
* * * * * αἱ δ' ἑᾶ τέκνα

ἀμπεχον x. τ. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῶν improbaret, κοινῶν potius quam κοίλῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

DE HERONE ET LEANDRO.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεὰ, κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων
καὶ γάμον ἀχλυόεντα, τὸν οὐκ ἶδεν ἄφθιτος Ἥως,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν, ὅπη γάμος ἐννυχος Ἡροῦς.
6 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον ὁμοῦ καὶ λύχνον ἀκούω,
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης,
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην,
λύχνον, ἔρωτος ἀγαλμα, τὸν ὤφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἐννύχιον μετ' αἶθρον ἄγειν ἐς δμήγυριν ἄστρον
10 καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἄστρον ἐρώτων,
ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων οὐδυνάων
ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
πρὶν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
Ἄλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευτὴν
15 λύχνου σβεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστὸς ἔην καὶ Ἀβυδὸς ἐναντίον, ἐγγυθὶ πόντου·
γείτονές εἰσι πόλεις. Ἔρωσ δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων
ἀμφοτέραις πτολίεσσι ἓνα ξυνέηκεν δίστον,
ἥϊθεον φλέξας καὶ παρθένον· οὐνομα δ' αὐτῶν
20 ἱμερόεις τε Λεάνδρος ἔην καὶ παρθένος Ἡρῶ.
Ἢ μὲν Σηστὸν ἔναιεν, ὃ δὲ πτολίεθρον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πόλιν περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω,
εἵκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴ ποτε κείθι περήσεις,
δίξέ μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστιᾶς Ἡρῶ
25 ἴστατο λύχνον ἔχουσα καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ·
δίξέο δ' ἀρχαίης ἀλιηχέα πορθμὸν Ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρος Ἀβυδόθι δώματα ναίων
Ἡροῦς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτὴν;
30 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσα, διοτρεφὲς αἶμα λαχοῦσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναίῃ θαλάσση,
ἄλλη Κύπρις ἄνασσα· σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέποτε· ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναῖξιν,
35 οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης,
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
ἀλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἱλασκομένη βασιλείαν,
πολλάκι καὶ τὸν Ἔρωτα παρηγορέεσκε θυηλαῖς
40 μητρὶ σὺν οὐρανίῃ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀλέεινε πυριπνέοντας δίστους.
Δὴ γὰρ Κυπριδίῃ πανδῆμιος ἦλθεν ἑορτὴ,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ἄγουσιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ,
πανσυδίῃ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἥμαρ ἰκέσθαι,
45 δασσιναιετάεσκον ἀλισταφῶν σφυρὰ νήσων,

MUSÆI

CARMEN

DE HERONE ET LEANDRO.

Dic, dea, occultorum testem lychnum amorum
et nocturnum natatorem per-mare-ducentium nuptiarum
-causa] et concubitum tenebrosum, quem non vidit immor-
talis Aurora,] et Sestum et Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ
Herus erant.] Natantemque Leandrum simul et lychnum au-
dio,] lychnum adnuntiantem mandata Veneris
Herus nocte-nubentis pronubum nuntium,
lychnum, amoris signum, quem debebat ætherius Juppiter
nocturnum post certamen *introducere* in cœtum astrorum
atque ipsum appellare pronubam stellam amoris,
quoniam erat administer amatoriarum sollicitudinum
nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
antequam molestum flatibus flaret inimicus ventus.
Agedum mihi modulanti unum simul-cane sinem
lychni exstincti et pereuntis Leandri.

Sestus erat et Abydus e regione, prope mare;
vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcu tento
ambabus urbibus unam simul-immisit sagittam
juvenem urens et virginem: nomen vero eorum
suavisque Leander erat et virgo Hero.
Altera Sestum habitabat, alter oppidum Abydi,
ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo,
similes inter-se. Tu vero, si quando illic transieris,
quære mihi quandam turrin, ubi quondam Sestias Hero
stabat lychnum tenens et dux-erat Leandro;
quære autem antiquæ marisonum fretum Abydi
adhuc flens mortem et amorem Leandri.

Verum unde Leander Abydi domos habitans
Herus in amorem venit amoreque devinxit et ipsam?

Hero quidem gratiosa, divinum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero expers (existens)
turrin avitam ad vicinum habitabat mare,
altera Venus regina; ob-castitatem vero et pudorem
nunquam congregatis conversabatur mulieribus,
neque chorum gratiosum adivit æqualis juventutis,
livorem evitans invidum mulierum;
namque ob pulcritudinem invidæ sunt feminae;
sed semper Cytheream placans reginam
sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis
matre cum cœlesti, flammeam tremens pharetram.
Sed neque sic evitavit ignem-spirantes sagittas.

Jam enim Venereum popolare venit festum,
quod Sesti celebrant Adonidi et Cythereæ,
catervatimque festinabant ad sacrum diem ire,
quotquot habitabant mari-cinctarum extrema insularum,

οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλῆς ἀπὸ Κύπρου·
οὐδὲ γυνή τις ἔμμενεν ἐνὶ πτολίεσσι Κυθήρων,
οὐ Λιβάνου θυόεντος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων·
οὐδὲ περιχτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
50 οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἄστος Ἀβύδου,
οὐδέ τις ἡϊθέων φιλοπάρθενος· ἥ γὰρ ἐκείνοι,
αἰὲν δμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
οὐ τόσον ἀθανάτοισιν ἄγειν σπεύδουσι θυηλάς,
ὅσπον ἀγειρομένων διὰ κάλῃα παρθενικάων.
55 Ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπώχετο παρθένος Ἥρῳ
μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
οἷά τε λευκοπάρης ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
Ἄκρα δὲ χιονέης φοινίσσετο κύκλα παρειῆς,
ὥς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἥ τάχα φαίης,
60 Ἥροῦς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι·
χροὴν γὰρ μελέων ἐρυθαίνετο· νισσομένης δὲ
καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης,
πολλαὶ δ' ἐκ μελέων Χάριτες βέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
τρεῖς Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἷς δὲ τις Ἥροῦς
65 ὀφθαλμὸς γελῶν ἑκατὸν Χάριτεσσι τεθῆλει.
Ἄτρεκέως ἰέριαν ἐπάξιον εὗρατο Κύπρις.
Ὡς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν
Κύπριδος ἀρήτειρα νήη διεφαίνετο Κύπρις.
Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδέ τις ἀνδρῶν
70 ἦεν, ὃς οὐ μενείαιεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἥρῳ.
Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον δῖτη κατὰ νηὸν ἄλῃτο,
ἐσπόμενον νόον εἶχε καὶ ὄμματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ τις ἐν ἡϊθείοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον·
Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαιμόνος ἑδρακὸν ἄστῃ,
75 ἥχι μῦθον καὶ ἄεθλον ἀκούομεν ἀγλαΐῳ·
τοίην δ' οὐ ποτ' ὅπωπα νήην κεδνὴν θ' ἀπαλὴν τε·
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων.
Παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' οὐχ εὖρον ὀπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίνην λεχέων ἐπιβήμενος Ἥροῦς·
80 οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὀλύμπῳ ἐφιμείρῃ θεὸς εἶναι
ἡμετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐν δώμασιν Ἥρῳ.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τετὴν ἰέριαν ἀφάσσειν,
τοίην μοι, Κυθήρεια, νήην παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἡϊθέων τις ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλος
85 ἔλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κούρης.
Αἰνοπαθὲς Λεάνδρε, σὺ δ' ὥς ἴδες εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνεύστοισι δαμῆεις ἀδόκητον ὀϊστοῖς
οὐκ ἔθελες ζῶειν περικαλλέος ἄμμορος Ἥροῦς.
90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρρὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνιχέτου πυρὸς ὄρμη.
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς
ὀξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος ὀϊστοῦ·
ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ἐστὶν ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
95 ἔλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀδεύει.
Εἶλε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς·
ἔτρεμε μὲν κραδίην, αἰδὼς δέ μιν εἶχεν ἁλῶναι·
θάμβεε δ' εἶδος ἀριστον, ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ·
θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάων

alii ab Hæmonia, alii marina e Cypro :
neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum ,
non Libani odoriferi in summitatibus saltans ;
neque accolarum quisquam deerat tunc festo ,
non Phrygiæ incola , non vicinæ civis Abydi ,
neque ullus juvenum amans-virginum. Certe enim illi
semper secuti , ubi fama est festi ,
non tantum immortalibus afferre festinant sacrificia ,
quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum deæ per ædem incessit virgo Hero
splendorem gratiosa emittens facie ,
qualis candida-genas exoriens luna.
Summi autem nivæ rubebant circuli genæ ,
ut rosa e calycibus bicolor : profecto diceres ,
Heros in membris rosarum pratum apparere :
colore enim membrorum rubebat ; euntis vero
etiam rosæ candida-indutæ-tunica sub talis splendebant
puellæ,] multæ autem ex membris Gratiæ fluebant. Antiqui
vero] tres Gratiæ mentiti-sunt esse : alteruter enim Herus
oculus ridens centum Gratiis pullulabat.

Profecto sacerdotem dignam nacta-erat Cypria.

Sic quidem multum antecellens feminis
Cypriæ sacerdos nova apparebat Cypria.
Subiit autem juvenum teneras mentes ; neque ullus virorum
erat , qui non cuperet habere conjugem Hero.
Illa igitur, bene-fundatam quacunque per ædem vagabatur,
sequentem mentem habebat et oculos et corda virorum.
Atque unus-et-alter inter juvenes miratus-est et dixit ver-
bum:] Vel Spartam accessi, Lacedæmonis vidi urbem,
ubi contentionem et certamen esse audimus pulcritudinum :
talem autem nondum vidi puellam venerandamque tene-
ramque :] et forte Cypria habet Gratiarum unam juniorum.
Intuendo defessus-sum , satietatem autem non inveni ad-
spiciendi.] Illico moriar, cubile ubi-conscenderim Herus :
non ego in Olympo cupio deus esse
nostram uxorem habens domi Hero.
Sin autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare ,
talem mihi, Cytherea, puellam uxorem præbeas.

Talia quidem juvenum unus-et-alter locutus-est: aliunde
alius] vulnus celans insanivit pulcritudine puellæ.

Gravia-patens Leander, tu autem, ut vidisti inclytam
puellam,] nolbas occultis consumere mentem stimulis,
sed ignem-spirantibus domitus inopinato sagittis
nolbas vivere perpulcræ expers Herus.

Cum oculorum vero radiis augebatur fax amorum
et cor fervebat invicti ignis impetu.
Pulcritudo enim celebris emendatæ mulieris
acutior hominibus est veloci sagitta :
oculus autem via est ; ab oculi ictibus
vulnus delabitur et in præcordia viri descendit.
Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor :
tremuit quidem in-corde, pudebat vero ipsum capi ,
obstupuit autem forma egregia, amor vero ademit pudorem ;
audacter autem ob amorem impudentiam amplectens

100 ἡρέμα ποσσὶν ἔβαινε καὶ ἀντίον ἴστατο κούρης.
 Λοξὰ δ' ὀπιπτεύων δολερὰς ἔλελιξεν ὀπωπὰς,
 νεύμασιν ἀφθόγγοις παραπλάζων φρένα κούρης.
 Αὐτὴ δ', ὡς συνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρου,
 χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν· ἐν ἡσυχίῃ δὲ καὶ αὐτὴ
 105 πολλάκις ἡμερόεσσιν ἔην ἔκρυπεν ὀπωπὴν,
 νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὁ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἰάνθη,
 ὅττι πόθον συνέηκε καὶ οὐκ ἀπεσεῖσατο κούρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεάνδρος ἐδίξετο λάθριον ὥρην,
 110 φέγγος ἀναστεύουσα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἥως·
 ἐκ περάτης δ' ἀνέφαινε βαθύσκιος Ἑσπερος ἀστήρ.
 Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 ὥς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσιν ὁμίχλην·
 ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης
 115 βυσσόθεν ἑστονάχιζεν ἀθέσφατον· ἡ δὲ σιωπῇ,
 οἶά τε χωομένη, ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίφρωνα νεύματα κούρης,
 θαρσαλή παλάμη πολυδαίδαλον ἔλαε χιτῶνα
 ἑσχατα τιμήμεντος ἄγων ἐπὶ κεῦθεα νηοῦ.
 120 Ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἥρῳ,
 οἷά περ οὐκ ἐθέλουσα, τόσῃ δ' ἀνενείκατο φωνήν,
 θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ· [χεῖς;
 Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον ἑλ-
 ἄλῃν δεῦρο κέλευθον· ἔμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶνα.
 125 Μῆνιν ἐμῶν ἀλέεινε πολυκτεάνων γενετήρων.
 Κύπριδος οὐ σοὶ ἔοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
 παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἠπειλήσεν, εἰκότα παρθενικῇσιν.
 Θηλείης δὲ Λεάνδρος ἐπεὶ κλύεν οἷστρον ἀπειλῆς,
 130 ἔγνω πειθομένων σημῆϊα παρθενικῶν.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἡϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοι εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον, εὐχροον αὐχένα κύσας
 τοῖον μῦθον ἔειπε πόθου βεβολημένος οἷστρον·
 135 Κύπρι φίλη μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνην,
 αὐ γὰρ ἐπιχθονίης Ἰσθμὸν καλέω σε γυναῖξιν,
 ἀλλὰ σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίωνος εἴσκω·
 Ὀδῖος, ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ Ὀδῖή, ἥ τέκε, μήτηρ,
 γαστήρ, ἥ σ' ἐλόχευσε, μακαρτάτη. Ἀλλὰ λιτάων
 140 ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθῳ δ' οἷκτερον ἀνάγκην.
 Κύπριδος ὡς ἱέρεια μετέιλεο Κύπριδος ἔργα.
 Δεῦρ' ἴθι, μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαινῶν·
 παρθένον οὐκ ἐπέουκεν ὑποδρήσειν Ἀφροδίτῃ,
 παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἦν δ' ἐβελήσῃς
 145 θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα καὶ ὄργια πιστὰ δαῖναι,
 ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυθέρειαν,
 θελξινῶν ἀγάπαζε μελίφρωνα θεσμὸν ἐρώτων,
 σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε καί, ἣν ἐθέλης, παρακοίτην,
 τὸν σοὶ Ἑρῶς ἡγρευσεν ἐοῖς βελέεσσι κιχήσας.
 150 Ὡς θρασὺν Ἡρακλῆα τοὸς χρυσόρρατις Ἑρμῆς
 θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπέμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἡγαγεν Ἑρμῆς.
 Παρθένος οὐ σε λείληθεν ἀπ' Ἀρχαδίδος Ἀταλάντη,

tacite pedibus incessit et e regione constitit puellæ.
 Oblique autem intuens dolosos torquebat oculos,
 nutibus mutis seducens mentem puellæ.
 Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,
 gāvīsa est suam ob pulcritudinem; tacite vero et ipsa
 sæpe gratam suam occultuit faciem,
 nutibus occultis clam-nuntians Leandro,
 et rursus eam acclinavit. Ille vero intus animo gaudebat,
 quod desiderium suum senserit neque renuerit puella.
 Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
 lucem contrahens descendit ad occasum dies,
 e regione autem adparuit umbrosa Hesperus stell!
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 ut vidit atratas ingruentes tenebras:
 tacite quidem premens roseos digitos puellæ,
 ex-imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
 tanquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amatæ sensit remissos nutus puellæ,
 audaci manu artificiosam traxit tunicam
 extrema venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 tanquam nolens, talemque emisit vocem
 femineis verbis minans Leandro:
 Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem tra-
 his?] alia ito via, meamque remitte vestem.
 Iram meorum evita locupletum parentum.
 Cypriæ non te decet deæ sacerdotem contrectare;
 virginis ad lectum nullo-pacto licet pervenire.
 Talia quidem minata est, convenientia virginibus.
 Feminearum autem Leander ubi audivit furorem minarum,
 cognovit persuasarum signa virginum.
 Etenim quum juvenibus minantur feminae,
 venerarum consuetudinum nuntiae sunt minæ.
 Virginis autem odoratam pulcri-coloris cervicem osculatus
 tale verbum dixit desiderii ictus furore:
 Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam,
 non enim terrestribus æqualem voco te mulieribus,
 sed te filiabus Jovis Saturnii comparo;
 beatus, qui te genuit, et beata, quæ peperit, mater,
 venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed preces
 nostras exaudi, amorisque miserere necessitatis.
 Veneris utpote sacerdos exerce Veneris opera.
 Huc ades, mysterio-initiare nuptialibus legibus deæ:
 virginem non decet ministrare Veneri,
 virginibus non Cypria gaudet. Si vero volueris
 instituta deæ amabilia et cerimonias veras scire,
 sunt nuptiæ et lecti. Tu autem, si amas Venerem,
 mulcentium-mentem amplectere suavem legem amorum,
 tuumque servum supplicem me accipe et, si velis, conjugem,
 quem tibi Cupido venatus est suis sagittis assecutus.
 Sic audacem Herculem celer auream-gestans-virgam Mer-
 curius] servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi vero me Cypria misit, neque sapiens adduxit Mercu-
 rius.] Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta,

ἥ ποτε Μειλανίωνος ἔρασσαμένου φύγεν εὐνὴν,
 155 παρθενίης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
 τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.
 Πείθεο καὶ σὺ, φίλῃ, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 *Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
 θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
 160 Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
 αἰδοὶ ἐρυθρίωσαν ὑποκλέπτουσα παρείην,
 καὶ χθονὸς ἔξεν ἄκρον ὑπ' ἴγνεσιν, αἰδομένη δὲ
 πολλαῖς ἀμφ' ὤμοισιν ἐὼν συνέεργε χιτῶνα.
 Πειθοῦς γὰρ τὰδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
 165 πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπῇ
 Ἥδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένης Ἡρώ,
 κάλλει δ' ἱμερόεντος ἀνεπτοίητο Λεάνδρου.
 *Ὅφρα μὲν οὖν ποτὶ γαίαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπὴν,
 170 τόφρα δὲ καὶ Λεάνδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
 οὐ κάμεν εἰσορόων ἀπαλόχροον αὐχένα κούρης.
 Ὅφρ' ἔδ' Λειάδρι γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνὴν
 αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπου·
 Ξεῖνε, τοεῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις·
 175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
 οἷ μοι! τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαίαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγασα· πῶς γὰρ ἀλήτης
 ξεῖνος ἐὼν καὶ ἄπιστος, ἐμῇ φιλότῃ μιγείης;
 Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις δόισι πελάσσαι·
 180 οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν· ἦν δ' ἐθελήσης
 ὡς ξεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμνειν,
 οὐ δύνασαι σκοτόεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.
 Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
 ἔργον ὅπερ τελεῖ τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.
 185 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψῃς, τεὸν οὐνομα καὶ σέο πάτρην.
 Οὐ γὰρ ἐμόν σε λέλθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.
 Πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
 ὧ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ
 Σησιτιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
 190 γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλῇσι τοκῶν.
 Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες, οὐδὲ χορεῖαι
 ἡϊθέων παρέασιν· αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ Ἡῶ
 ἐξ ἁλὸς ἡνεμόεντος ἐπιβρέμει οὐασιν ἡχή.
 *Ὡς φαιμένη ροδέην ὑπὸ φάρεϊ κλέπτε παρείην,
 195 ἔμπαλιν αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.
 Λεάνδρος δὲ πόθου βεβηλωμένος ὀξέϊ κέντρῳ
 φράζετο, πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
 Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάσας
 καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσσειται· οἷσι δ' ἀνάσσει,
 200 αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.
 Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.
 Ὅφρ' ἔδ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἐννεπε μῦθον·
 Παρθένε, σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω,
 εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσειται ὕδωρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τεῖν μετανεύμενος εὐνὴν,
 οὐ βρόμον ἡχέεντα περιπτύσσοιμι θαλάσσης.
 Ἄλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης

quæ olim Milanionis amantis fugit cubile,
 virginitatem curans; irata autem Venere,
 quem prius non amavit, eum in corde posuit toto.
 Persuadere et tu, cara, ne Veneri iram excites.

Sic fatus persuadendo-flexit recusantis mentem puellæ,
 animum amorem-parentibus seducens (in) verbis
 Virgo autem tacita in terram defixit oculos,
 pudore rubefactam abscondens genam,
 et terræ radebat summum subter vestigia, pudibunda autem
 sæpe circa humeros suam contraxit vestem.
 Persuasionis enim hæc omnia prænuntia; virginis autem
 persuasæ ad lectum promissio est silentium.
 Jam et suavamaram suscepit stimulum amorum,
 urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
 pulcritudineque gratiosi stupescebat Leandri.
 Quando igitur in terram habebat inclinatos oculos.
 tum et Leander amore-furentibus oculis
 non defatigabatur spectando teneræ-cutis cervicem puellæ.
 Tandem autem Leandro suavam emisit vocem Hero
 verecundiæ madidum ruborem stillans a-facie:

Hospes, tuis verbis fortasse et lapidem moveas.
 Quis te fallentium verborum docuit vias?
 hei mihi! quis te duxit meam in patriam terram?
 Hæc vero omnia frustra locutus-es: quomodo enim, vagus
 hospes existens et incertus, meo amori misceraris?
 Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
 non enim meis parentibus id placuit; si autem voles
 ut hospes vagabundus mea in patria manere,
 non potes obtectam celare Venerem.
 Lingua enim hominum amans-conviciorum: in silentio
 autem] opus quod perficit aliquis, in triviis audit.
 Dic vero, ne celes, tuum nomen et tuam patriam.
 Non enim meum te latet: mihi vero nomen inclutum Hero.
 Turris autem circumsona mea domus ad-cælum-tendens,
 in qua habitans cum ancilla quadam sola
 Sestiensem ante urbem super profundas-undas-habentia
 littora] vicinum pontum habeo odiosis consiliis parentum.
 Neque me prope sunt æquales, neque choreæ
 juvenum adsunt; sed semper noctu et interdiu
 ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata roseam sub veste celabat genam
 rursus pudefacta, suaque increpabat verba.
 Leander autem cupidinis percussus acuto stimulo
 cogitabat, quomodo amoris certaret certamen.
 Vtrum enim varius-consiliis Amor sagittis domans
 etiam rursus viri vulneri medetur; quibus vero dominatur,
 ipse omnium-domitor consiliarius est mortalibus.
 Ipse etiam ardenti tunc auxiliatus-est Leandro.
 Tandem igitur ingemens solers dixit verbum:

Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam
 transibo,] etsi igni ferveat et innavigabilis fuerit aqua.
 Non tremo gravem undam tuum adiens cubile,
 non fremitum sonantem exhorresco maris.
 Sed semper per noctem vectus madidus maritus

νήσομαι Ἑλλησποντον ἀγάρβροον· οὐχ ἔκαθεν γὰρ
ἀντία σείο πόλης ἔχω πολλίεθρον Ἀβύδου.

310 Μοῦνον ἐμοί τινα λύχνον ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργου
ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὄφρα νήσας
ἔσσομαι ὀλκάς· Ἐρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
Καί μιν ὀπιπτεύων δύντ' ὄψομαι οὔτε Βοιώτην,
οὐ θρασὺν Ὀρίωνα καὶ ἄβροχον ὀλκὸν Ἀμάξης·
315 πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἰκοίμην.
Ἄλλα, φίλη, πεφύλαξο βαρυπνεύοντας ἀήτας,
μὴ μιν ἀποσθέσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσω,
λύχνον, ἐμοῦ βιότοιο φασεφόρον ἡγεμονῆα.
Εἰ ἔτεόν δ' ἐθέλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ δαῖναι,

320 οὔνομά μοι Λεῖανδρος, εὐστεφάνου πόσις Ἡρώς.
Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
καὶ νυχτὴν φιλότητα καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων
λύχνου μαρτυρήσιν ἐπιστώσαντο φυλάξειν,
ἡ μὲν φῶς τανύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.

325 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκη,
ἡ μὲν ἐὼν ποτὶ πύργον, ὁ δ' ὄφρα νῆα ἀνὰ νύκτα
μήτι παραπλάζοιτο, λαβὼν σημήϊα πύργου,
πλῶε βαθυκρήνητος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.

330 Παννυχίων δ' ὀάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέλους
πολλάκις ἡρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄφρην.

Ἦδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε Νυκτὸς ὀμίχλη
ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ·
ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης

335 ἀγγελίην ἀνέμιμε φαινομένην ὑμεναίων
μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύστοιο δοκεῶν,
εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελεύτην.

Ὡς δ' ἴδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὀμίχλην
Ἡρῶ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου,

340 θυμὸν Ἐρωτος ἔφλεξεν ἐπείγομένοιο Λεάνδρου·
λύχνῳ καιομένῳ συνεκαίετο· παρ δὲ θαλάσση
μαινομένων ῥοθίων πολυχηέα βόμβον ἀκούων
ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος αἶρας
τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις· [σης

345 Δεινὸς Ἐρωτος, καὶ πόντος ἀμειλιχός· ἀλλὰ θαλάσ-
ς ἐστὶν ὕδωρ, τὸ δ' Ἐρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
Λάξεο πῦρ, κραδίη, μὴ δεῖδιθι νήχυτον ὕδωρ.
Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγίζεις;
ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης

350 καὶ κρατέει πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνῶν;

Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
ἀμφοτέρας παλάμησιν, ἔῳ δ' ἐσφιγξε καρήνῃ,
ἡϊόνος δ' ἐξῶρτο, δέμας δ' ἐβρίψε θαλάσση.

Λαμπομένου δ' ἐσπευδεν αἰεὶ κατεναντία λύχνου,
355 αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆς.

Ἡρῶ δ', ἡλιβάτοιο φασεφόρος ὑψόθι πύργου,
λευγαλέης αὐρῆσιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης,
φάρει πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόκε Σηστοῦ
πολλὰ καμῶν Λεῖανδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτῆν.

360 Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,

natabo per-Hellespontum valde-fluentem : non longe enim
e-regione tuæ urbis habeo oppidum Abydi.

Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri
e regione ostende per tenebras, ut illum intuens
sim navis Amoris habens tuum stellam lychnum.

Et ipsum observans occidentem spectabo neque Booten,
non asperum Orionem et non-immadescensem tractum
Plaustrī:] patriæ oppositæ ad dulcem portum veniam.

Sed, cara, cave graviter-flantes ventos,
ne ipsum exstinguant, et statim animam perdam,
lychnum, meæ vitæ luciferum ducem.

Si vere autem vis meum nomen et tu scire,
nomen mihi Leander, pulcre-coronatæ conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
et nocturnum amorem et nuntium nuptiarum
lychni testimoniis pacti-sunt servare

illa quidem lucernam extendere, hic autem undas latas
transire.] Pervigilia autem exsecuti insomnium nuptiarum
a-se inviti separati-sunt necessitate,
ea quidem suam ad turrim, hic autem, tenebrosam per
noctem] ne-quid erraret, capiens signa turris
natabat profunde-fundatæ ad magnum populum Abydi.

Nocturnarum vero consuetudinum clandestina desideran-
tes certamina] sæpe optarunt, ut-venirent thalamum-ornau-
tes tenebræ.] Jam atrata surrexit Noctis caligo

viris somnum afferens, at non ardenti Leandro;
sed is multifremi apud littora maris

nuntium opperiebatur lucentem nuptiarum,
signum lychni lugubris observans
lectique clandestini procul-speculantem nuntium.

Ut vero vidit nigræ luminis-expertem noctis caliginem
Hero, lychnum ostendit : accenso vero lychno
animum Amor ussit festinantis Leandri ;

lychno ardente una-ardebat : ad mare autem
insanarum undarum multisonum fremitum audiens
tremebat quidem primo, postea vero audaciam attollens
talibus adloquebatur exhortans mentem verbis :

Gravis Amor et mare inplacabile : sed maris
est aqua, Amoris vero me urit intestinus ignis.

Assume ignem, cor, ne time effusam aquam.

Ades mihi ad amorem ; cur fluctus curas ?

ignorasne, quod Cypria nata sit e-mari,
et dominetur ponto et nostris doloribus ?

Sic fatus membris amabilibus exuit vestem

ambabus manibus suoque adstrinxit capiti,
littoreque exsiluit corpusque dejecit in-mare.

Splendentem vero festinabat semper adversus lychnum
ipse (existens) remex, ipse-classis, ipse-sibi navis.

Hero autem alta lucifera in turri,
perniciosis auris undecunque spirabat ventus,
veste sæpe lychnum tegebat, donec Sesti
multum fatigatus Leander venit ad portuosum littus.

Et ipsum suam ad turrim deduxit ; ante fores vero
sponsum anhelantem complexa silentio,

ἀφροκόμους βαθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
 ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῶνος,
 καὶ χροὰ πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔγχιεν ἐλαίῳ
 265 εὐόδμῳ, ῥόδῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἔαχε μύθους·

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἀμὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
 νυμφίε, πολλὰ μόγησας· ἄλις νύ τοι ἀλμυρὸν ὕδωρ
 270 ὀδμή τ' ἐχθύεσσα βαρυγδούποιο θαλάσσης·
 δεῦρο, τεοὺς ἰδρῶτας ἐμοῖς παρακάθεο κόλποις.

ᾧς ἡ μὲν τὰδ' ἔειπεν ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην,
 καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυθερείης.

Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἔην λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕ-
 275 οὔ Ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν αἰοδός· [μῶν
 οὐ δαίδων ἤστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
 οὐδὲ πολυσκάρβμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
 οὐχ ὕμενάιον αἶεσε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις

280 Σιγῇ παστὸν ἐπῆξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' Ὀμίχλῃ,
 καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν αἰδομένων ὕμεναίων.
 Νῦξ μὲν ἔην κείνοισι γαμοστόλος, οὐδὲ ποτ' Ἥως
 νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις·
 νήχeto δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
 285 ἐννυχίων ἀκόρητος ἔτι πνείων ὕμεναίων.

(285) Ἥρῳ δ' ἔλκεσίπεπλος, εὐὸς λήθουσα τοκῆας,
 παρθένος ἡματίη, νυχίη γυνή· Ἀμφοτέροι δὲ
 πολλάκις ἤρσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἥω.

ᾧς οἱ μὲν φιλότῃτος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην
 290 κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυθερείῃ.

(290) Ἄλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν
 ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὕμεναίων·
 ἀλλ' ὅτε παγνήεντος ἐπῆλυθε χεῖματος ὥρη
 φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας,
 295 βένθεα δ' ἀστήρικτα θεμειλιά θ' ὑγρά θαλάσσης
 (295) χειμέριοι πνεύοντες αἰεὶ στυφέλιζον αἴηται,
 λαίλαπι μαστίζοντες ὄλην ἄλ' τυπτομένης δὲ
 ἤδη νῆα μέλαιναν ἀνέλκυσε διχθαδί χέρσῳ
 χειμερίην καὶ ἄπιστον ἀλυσκάζων ἄλα ναύτης.

300 Ἄλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
 (300) χαρτερύθυμε Λεάνδρε· διακτορή δέ σε πύργου,
 ἡθάδα σημαίνουσα φασγορίην ὕμεναίων,
 μαινομένης ὄτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 νηλεὲς καὶ ἄπιστος· ὅφελλε δὲ δύσμορος Ἥρῳ
 305 χεῖματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνευθε Λεάνδρου
 (305) μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.

Ἄλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο θελγομένη δὲ
 Μοιράων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἑρώτων.

Νῦξ ἦν, εὔτε μάλιστα βαρυπνεύοντες αἴηται,
 310 χειμερίαις πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,
 (310) ἀθύρῳ ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

Δὴ τότε καὶ Λεάνδρος ἐθήμονος ἐλπιδὶ νύμφης
 δυσχελᾶδων πεφόρητο θαλασσαιῶν ἐπὶ νώτων.

Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σύγγυτο δ' ὕδωρ·
 315 αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχῇ

spumeas-ex-capillis guttas adhuc stillantem maris,
 duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginalis-cubiculi,
 et cutem totam abstersit, corpusque unxit oleo
 bene-olenti, roseo, et mare-spirantem exstinxit odorem.
 Adhuc autem anhelantem alte-stratis in lectis
 sponsum circumfusa blanda clamabat verba :

Sponse, multa tulisti, quæ non passus-est sponsus alius,
 sponse, multa tulisti : satis nunc tibi salsæ aquæ
 odorisque piscosi graviter-fremitis maris :
 agedum, tuos sudores meo deponere in-sinu.

Sic ea quidem hæc locuta-est ; ille vero statim solvit
 zonam,] et leges inierunt benevolæ Cythereæ.

Erant nuptiæ, sed sine-choreis ; erat lectus, sed sine-hy-
 minis ;] non jugalem Junonem quisquam invocavit poeta ;
 non tædarum illuminabat splendor nuptialem lectum ;
 neque peragili quisquam saltavit chorea,
 non hymenæum cantavit pater et veneranda mater ;
 sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis
 Silentium thalamum construxit, sponsamque-ornavit Ca-
 ligo,] et nuptiæ erant absque cantatis hymenæis.

Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix, neque unquam
 Aurora] sponsum vidit Leandrum valde-notis in lectis :
 natabat autem oppositæ rursus ad populum Abydi
 nocturnos insaliatus adhuc spirans hymenæos :
 Hero autem longa-induta-veste, suos latens parentes
 virgo interdiu, noctu erat mulier : utrique autem
 sæpe optarunt, ut-descenderet ad occasum dies.

Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatem
 occulta delectabantur inter-se Venere.

Sed exiguum vixerunt tempus, nec diu
 invicem fruebantur multivagis nuptiis.

Sed quando pruinosa venit hiemis hora
 horrendas commovens multarum-vortiginum procellas,
 profunditates instabiles fundamentaque madida maris
 hiemales spirantes semper quassabant venti
 turbine verberantes totum mare : vapulante autem eo
 jam navem nigram subduxit utramque in terram
 hiemale et perfidum vitans mare nauta.

Sed non hiberni te timor coercebat maris,
 magnanime Leander : nuntius vero te turris,
 consuetam monstrans lucem nuptiarum,
 furentis impulit securum maris,
 crudelis et perfidus. Debebat autem infelix Hero
 hieme instante manere sine Leandro
 non-amplius accendens brevis-temporis stellam lecti.
 Sed amor et fatum cogeabat ; allecta autem amore
 Parcarum ostendebat, non amplius facem Amorum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
 hiemalibus flatibus jaculantes venti,
 cunctim irruunt in littus maris.

Jam tunc etiam Leander consuetæ spe sponsæ
 valde-sonanti ferebatur maris in dorso.

Jam ab-unda undaolvebatur, accumulabatur vero aqua ;
 ætheri miscebatur pontus ; concitabatur undique fremitus

(316) μαρναμένων ανέμων· Ζεφύρω δ' ἀντέπνεεν Εὐρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφέηκεν ἀπειλάς·
καὶ κτύπος ἦν ἁλίστος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης.
Αἰνοπαθὴς δὲ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
320 πολλὰκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαῖην Ἀφροδίτην,
(320) πολλὰκι δ' αὐτὸν ἄνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
ἀλλὰ οἱ οὐτις ἄργεν, Ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε Μοῖρας.
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντεῖ κύματος ὀρμῇ
325 τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δὲ οἱ ὤκλασεν ὀρμή,
(325) καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῷ,
καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμαχέτου πῖεν ἁλμῆς·
καὶ δὴ λύχνον ἀπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
330 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
(330) Ἥ δ', ἔτι ἐξηθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπαῖς
ἴστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοις μερίμναις.
Ἦλυθε δ' Ἥριγένεια, καὶ οὐκ ἶδε νυμφῖον Ἡρώ.
Πάντοθι δ' ὄμμα τίτταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
335 εἶπου ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον ὃν παρακοίτην,
(335) λύχνου σβεννυμένοιο. Παρὰ κρηπίδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπλάδεσσιν· ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαίδαλέον ῥήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ῥοιζηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἡλιβάτου πέσε πύργου.
340 Καὶ δ' Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,
(340) ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτι περ ὀλέθρῳ.

pugnantium ventorum : Zephyro enim contra-spirabat
Eurus] et Notus in Boream magnas immisit minas ;
et fragor erat continuus valde-strepentis maris.
Gravia-passus autem Leander implacabilibus ingurgitibus
sæpe quidem precabatur marinam Venerem ,
sæpe autem ipsum regem Neptunum maris ;
Atthidis non Boream immemorem reliquit nymphæ :
sed ipsi nullus auxiliatus-est, Cupido autem non coercuit
Parcas.] Undique autem accumulati male-obvio fluctus
impetu] percussus ferebatur, pedum autem ei defecit vigor,
et vis fuit immobilis non-quiescentium manuum.
Multa autem spontanea effusio aquæ fluebat in-guttur ,
et potum nequam impetuoosi potavit salsi-maris :
et jam lychnum perfidum exstinxit amarus ventus ,
et animam et amorem multum-passi Leandri.
Illa autem, eo adhuc morante , vigilibus oculis
stabat fluctuans luctuosis curis.
Venit autem Aurora , et non vidit sponsum Hero.
Ubique autem oculos dirigebat in lata dorsa maris
sicubi conspiceret errantem suum maritum ,
lychno exstincto. Apud fundamentum vero turris
dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum ,
artificiosam dirumpens circa pectora tunicam
violenter præceps ab excelsa cecidit turri.
At Hero periit super mortuo marito ,
se-invicem vero fructi-sunt etiam in ultima pernicie.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀσυδος, ἡ, Asiae urbs ad Hellespontum e regione Sesti, 4, 16; Leandri patria, 21, 26, 28 (Ἀσυδοῦς); ejus cives Sestum profecti sunt Veneris festum celebraturi, 50; 209; huc Leander ante lucem revertebatur nocte in Herus concubitu transacta, 229, 283.
Ἀδωνις, ἰδος, ὁ, Adonis, cui Venerique festos dies Sesti agebant, 43.
Ἀθηναίη, ἡ, 135; vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡ, Minerva, 135.
Αἰμονίη, ἡ, Haemonia, i. e. Thessalia. Inde homines Sestum confluerunt festo Veneris interfuturi, 46.
Ἀμαξα, ἡ, ἡ, Plaustrum sidus (Septentrio), 214.
Ἀρκαδίη, ἡ, ἡ, Arcadia, Atalantæ patria, 153.
Ἀταλάντη, ἡ, ἡ, Milanionem maritum, quem antea repudiaverat, dein Veneri irata amore complexa est ardentissimo, 153, sqq.
Ἀτθίς, ἰδος, ἡ, adj. fem., Atthis, Attica; ὤμφη, virgo Attica, Orithyia, (e Borea mater Calais ac Zethæ), 321; conf. Βορέης.
Ἀφροδίτη, ἡ, Venus, 6; cujus sacerdos Hero erat, 31, 66, 68; sacrificiis saepe placata ab Hero, 38; cui festum celebrabatur Sesti, 42 sqq.; 143; Atalantæ irata, 155; 182; e mari orta, 249; ejus auxilium Leander implorat tranans Hellespontum procellis agitatam, 319.

B.

Βορέης, ὁ, Boreas ventus, 316; a Leandro Hellespontum procellosum tranante invocatus et de amoribus Orithyiae admonitus, 321.
Βωώτης, ὁ, Bootes stella, 213.

E.

Ἐλλήσποντος, ὁ, Hellespontus, quem se nando trajecturum Leander promittit puellæ amatæ, 208.
Ἑρμῆς, ὁ, Mercurius, Herculem ad Omphalen duxit, 150, 152.
Ἑρως, ὦτος, ὁ, Amor, Hero ac Leandrum sagittis suis vulnerat, 17 sqq.; libamentis ab Hero saepe placatus, 39, 149, 197; vulneribus, quæ infixit, ipse medetur auxiliando amantibus, 198 sqq.; 212, 240, 245, 246, 322; cf. Ἑρωτες, Amores, 307.
Ἑσπερος, ὁ, Hesperus stella, 111.
Εὐρος, ὁ, Eurus ventus, 315.

Z.

Ζεὺς, Διὸς, ὁ, Juppiter, 8, 137.
Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 315.
Ζυγίη, ἡ, Jugalis, epitheton Junonis pronubæ, 275.

H.

Ἡρακλῆς, ἦρος, ὁ, Hercules, a Mercurio ductus ad Omphalen, cui serviret, 150.

Ἥρα, ἡς, ἡ, Juno; Ζυγίη (pronuba), quam in hymenais invocabant, 275.

Ἥριγένεια, ἡς, ἡ, (mane nata), Aurora, 332.

Ἥρῳ, οὗς, ἡ, 4, 7; Cupidinis telo percussa, 17 sqq.; Sestias, 20 sq., 24; 29; Veneris sacerdos, in turri maritima habitans, pulcritudine insignis et casitate, 30 sqq.; ejus venustas fusius describitur 55 sqq., 60, 64; omnium juvenum admirationem movet ac libidinem, 69 sqq., 79, 81, Leandri amorem, 89; Leandrum in templi penetralia secuta, 120, amanti minatur, 122 sqq., mox amorem silentio primum, 158 sqq., 167, tum diserte profitetur, simul exponens de parentibus, de timore, ne amoris mysterium aperiatur, de nomine suo (186) ac domicilio, turri maritima, 174-195; 220; ex pacto cum Leandro inito sub noctem lychnum de alta turri protendit, 239, 256; quomodo exceperit sponsum, 260-271; cum ipso concubuit, 272 sqq., clam parentibus, 286; 304; per noctem hiemalem sponso frustra expectato, ejus cadavere in scopulis ad turris radices mane conspecto, de turri se præcipitat, 331-333-341.

Ἡὼς, οὗς, ἡ, Aurora, 3, 281; Dies, 110, 192, 287.

I.

Ἰαρδάνιος, adj. Ἰαρδανίη ὤμφη, Iardania puella, Iardani filia, Omphale, ad quam Mercurius Herculem duxit, 151.

K.

Κρονίων, ὠνος, ὁ, Saturni filius, Juppiter, 137.
Κυθήρεια, ἡς, ἡ, Venus, 38, 43, 83, 146, 273, 289; vid. Ἀφροδίτη.
Κύθηρα, τὰ, Cythera insula, unde multi homines Sestum confluerunt festum Veneris celebraturi, 47.
Κυπρίδιος, adj., Veneris; Κυπρίδιη ἑορτή, festum Veneris, Sesti celebratum, 42; Κυπρίδιοι ὅμοι, consuetudo Veneris, 132.
Κύπρις, ἰδος, ἡ, Venus, 31, 33, 66, 68, 77, 126, 135, 141, 144, 152, 157, 249; vid. Ἀφροδίτη.
Κύπρος, ἡ, Cyprus insula, cujus incolæ Sestum se contulerunt frequentes festum Veneris celebraturi, 46.

Λ.

Λακεδαίμων, ὄνος, ἡ, Lacedæmon s. Sparta urbs, 74; vid. Σπάρτη.
Λεάνδρος et Λείανδρος, ὁ, Leander, 5, 15; Abydenus, 20 sq., 28; Cupidinis sagitta ictus, 17 sqq.; 25, 27; Herus amore ardet, 86 sqq.; 103, 106; prima nocte virginem amatam in templum trahit, 109-122; puellæ minis minime perterritus, 129, amorem ab ipsa flagitat, 135-157; 168, 170, 172, 196, 201; virgini facile victæ se per noctes Hellespontum tranaturum promittit, lychnumque in alta turri accendi jubet indicem viæ, 203-220; quomodo per mare naverit ex pacto, 233-240-259; quomodo exceptus fuerit a sponsa, 260 sqq., no-

clesque cum ipsa transegerit, 272 sqq.; ante lucem Abydum revertitur nando, 283 sqq.; hieme tempestatibus non perterritus, 301; 305; tandem per noctem procellosam viribus deficientibus, diis frustra invocatis, lychno extincto, mortuus in scopulos undis jactus prope turrim Herus, 309-312-319-330.

Λείανδρος, δ, 28, 86, 109, 170, 172, 196, 220, 259, 311; vid. Λέανδρος.

Αἶθνας, δ, Syriae mons, cujus accolæ Sestum se contulerunt Veneris festo interfuturi, 48.

M.

Μελανίων, ωνος, δ, Milanio, Atalantæ maritus primum repudiatus, deinde magnopere amatus, 154.

Μοῖραι, άων, αι, Parcae, 307, 322.

N.

Νότος, δ, Notus ventus, 316.

Νύξ, κτος, ή, Nox dea, 232, 281.

O.

Όλυμπος, δ, Olympus, deorum sedes, 80.

Όμίχλη, ή, Caligo, Nox, 280

Π.

Ποσειδάων, ωνος, δ, Neptunus; ad quem Leander tranans Hellespontum tempestatibus agitatam preces mittit, 320.

Σ.

Σηστιάς, άδος, ή, adj. fem., Sestias, Sesta, 'Ηρώ, 24; πόλις, i. e. Sestus, 189.

Σηστός, ή, urbs Thracia, Hellesponto adjacens e regione Abydi, 4, 16; Herus patria 21; ubi dies festi Veneris et Adonidis agebantur, 43; huc Leander appellebat tranato Hellesponto, 258.

Σίγη, ή, Silentium, quasi nomen est 280.

Σπάρτη, ή, Sparta, urbs Laconicæ, puellis pulcherrimis clara, 74.

Φ.

Φρυγίη, ή, Phrygiæ incolæ frequentes Sestum profecti sunt ad celebrandum Veneris festum, 50.

Χ.

Χάριτας, αι, Gratiae, 63, 64, 65, 77.

Ω.

Όρίων, ωνος, δ, Orion stella, 214.